

Hřích

Václav Neckář

V pohledu hřích a ústa neviná
stud ve tvářích a přece začíná.
Pokojem zní jen hudba tlumená,
a ona podléhá ztracená.

Zastřený vzdech a ústa hladová
v těch čtyřech zdech se něco pochová,
co doznívá s tou písni tlumenou, o-ho-hou,
vždyť skály nevrací dětství ozvěnou.

Jak džús na rtech nesmělých,
prvně sama okouší lásku dospělých.

V pohledu hřích a ústa spálená.
Znala to z knih a teď se červená.
Rozechvělá z těch plachých dotyků, u-u-ú,
pod víčky ukrývá perly ze vzlyků.

Rozechvělá z těch plachých dotyků, u-u-ú,
pod víčky ukrývá perly ze vzlyků.
ukrývá perly ze vzlyků,
ukrývá perly ze vzlyků...